

בשעה

ידיעות קיבוץ הזורע
ו' בטבת תשע"ו (45) 18.12.2015

מג"ל - מחלקת גימור לפלסטיק 1980 - 2015
"מג"ל היה כמו בית שני לכל עובדי המפעל"

כתבה בעמי 7-5

השלישון ז'ר

תמונות השבוע

עצבונות תרבות

משל - 10

קטובה לתרבות

להקים ועצבונות

לקראת הרבוע בקאפי

מי מפתח ממש אישון

השנין איחוד השנים

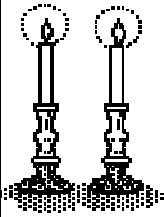
זאת פתוחה להורים

עצבונות מרעיונות השטח

מועצות אמצע הצדק - השיות הבא

בת שלום ושלום טוב

עדכוני תרבות

ביום חמישי, 31.12.15 – מסיבה סוצרת לסיום השנה האזרחית
(פרטים מדוייקים בהמשך)

תודות חמות מחנוכה

הסתיים חג החנוכה שהיה עמוס פעילויות והגיע זמן התודות:

תודה לכל המשתתפים במסיבת חנוכה:

למזליקי הגרות: חואניטה, נועם וילפנד, חנה לוי, אברהם צפדיה, תמימה שמע,

מרים צרפתי, שמעון שתיל ולאה חזן.

לחן מענית ושחף דור שכתבו את קטעי הקישור ולגילי לביא והילל ירון שקריינו

בחן רב.

לילדי המרחב הצעיר ולרוני כלב על ריקוד האורות,

לנועה ודני אלבוחר שהביאו את חנה זלדה למאה ה – 21... קבעתם פה רף

גבוה!

לעדי בר וגל אבריאל על השירה.

לתרצה שמע, יונתן ירון, הדס מרקוביץ, כרמל שמע, שקד שמע ומיקי שמע על

ההצגה החביבה.

לצוות ההגברה על מופע האורות ועל הרמת כל הערב.

לכל ההורים שחילקו את המתנות שהביא הסביבון.☺

ביום שני, נר שני של חנוכה התקיים מרוץ הלפיז. תודה לצוות חברת הילדים שארגן את האירוע כולו.

ביום שלישי, נר שלישי של חנוכה קיימנו "אחה"צ של יצירה" בו נטלו חלק הרבה ילדים והורים.

תודה לענבר עטיה, הדר ירון, אושרי גבאי, איריס שלו, אסנת אלפסי, יוספה אמיר, לואיז גבאי, ליאת כפרי, שרה גורן ויסמין ירון (אם שכחתי מישהו – תודה גם לו). בזכותכם נהנינו מאחה"צ מאוד מהנה.

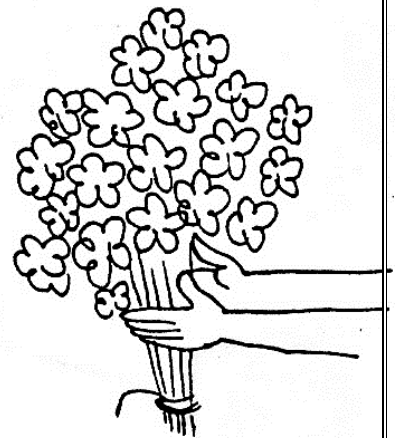
תודה לדוויד ריילינגר על הקרנת הסרט בערב שבת.

תודה מיוחדת ללוטס שמתפעל את החנוכה הגדולה שעל הגג.

תודה לקורן ולצוות המטבח על ארוחות הערב שחיממו את הלב והבטן.

ולסיום – תודה לצוות חנוכה: איריס שלו, אסנת אלפסי, יהונתן בן צבי ותמונע רז.

להתראות באירועים הבאים, ענת

עם סגירת מג"ל מחלקת גימור לפלסטיק

~~~~~
"מג"ל היה כמו בית שני לכל עובדי המפעל"

בארכיון הזורע אפשר למצוא דיונים ושיחות, שהתנהלו לאורך שנים, העוסקים בחיפוש אחר פתרון לבעיית תעסוקה מתאימה לחברים מבוגרים שיצאו ממעגל עבודתם או קרובים לשלב זה. לא מציאת פתרון אינדיווידואלי, אלא, אפשרות של הקמת מפעל או מחלקה, בה תתקיים עבודה קבועה לחברים.

הצעות, רעיונות, אפשרויות שונות, נימוקים של כן ולא והתלבטויות עלו והתגלגלו ונבדקו: באיזו מסגרת יתקיים הענף, האם להקים מפעל עצמאי או כשלוחה או מחלקה של תעשיית רהיטים, או פלסטופיל, ומי יעמוד בראש הפרויקט? וכמו כן גם ביקור בקיבוצים כדי ללמוד מניסיונם של אחרים. והשנים, תחילת שנות ה-70.

תעסוקת מבוגרים בהזורע מסתבר, החלה להעסיק את הקיבוץ כבר לפני למעלה מ-40 שנה. פרי אותם מאמצי חיפוש, בדיקות והתלבטויות, הוליד את מג"ל- מחלקת גימור לפלסטיק. במפגש שהתקיים לשם מציאת שם מתאים למפעל, עלו כ-20 שמות. את השם מג"ל הציעו ברוך ועובד.

בראשית הדרך, היתה כוונה שמפעל זה ינצל את פסולת הפלסטיק של פלסטופיל לעשיית מוצריו. מפעל שקם באפריל 1980 והגיע לסיומו ב-2015. מאמצים רבים הושקעו "כדי להכין מקום עבודה מתאים נאה ונעים, שיאפשר לחברים ותיקים, לעבוד כפי יכולתם, בתנאים טובים בעבודה יצרנית..." מדווח ארנא זמיר עם פתיחת מג"ל.

בראיון שהתקיים עם ברצו, סיפר שעליו הוטלה משימה לחפש פרויקטים, כדי לייצר מוצרי פלסטיק לענף החדש.

ואכן מג"ל ייצר תיקים ושקיות למטרות רבות ושונות, והתוצרת הזאת נמכרה ממטולה ועד אילת. ✍️

וטוב לדעת, שמג"ל, כפי שמספר ברצו. "היה כמו בית שני לכל עובדי המפעל, וכשעובד לא הגיע בבוקר, היתה התעניינות למה לא הגיע אותו חבר לעבודה. במגל ציינו ימי הולדת, נישואים, חגים, הולדת נכד, בהרמת כוסית, עוגה ושי צנוע" היו זמנים...

53 חברים, עבדו במגל.

33 שנה היה ברצו מייסד מג"ל, המנהל והמשווק שלו.

אין תחליף לוותיקים של "מגל":

רמי הרפז : "מבחינה שיווקית חיצונית, "מגל" היום הוא מחלקה בכל מחלקות הע"נ (עיבוד נוסף). הגענו היום למצב, שבמספר מוצרים, מהם ריווחיים ביותר, כמו שקיות הטובאנול, יש ל"מגל" מעמד בלעדי בפלסטופיל. העובדה שב"מגל" עובדים אנשים וותיקים, מהווה מגבלה מבחינת ההספק, אך בכל מה שנוגע לאיכות העבודה, לאחריות ולמסירות - אין להם תחליף.

בזמנו הוקם "מגל", כדי להיות מקום תעסוקה, אבל כיום אנחנו מתקרבים למצב האבסורדי, שנדרוש מועדת עבודה, להפנות ל"מגל" כוחות עבודה נוספים, דצוי - וותיקים, כי איכות עבודתם, האחריות והסבלנות שלהם - גבוהות מאלו של הצעירים יותר; אולי מפני שאין הם ממהרים ו"לא בוצר להם הישבן".

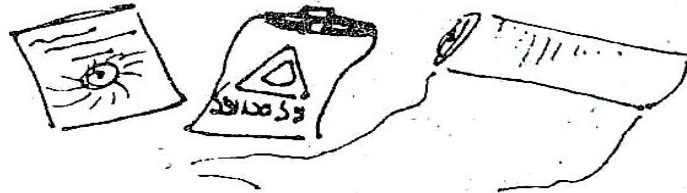
היום אנחנו עומדים לרכוש מכונת שקיות חדשה ואת ההחלטות שלנו היא, להכניס אותה ל"מגל", על מנת להשתמש באיכות העובדים שם.

גם הרחבתה של "מגל", שהצפיפות בה רבה, היא דק שאלה של עיתוי, על מנת שנוכל להכניס בה מכונות נוספות.

רשות הדיבור לברצו:

"בראשית הוקם 'מגל' במקום עבודה לחברים שיצאו ממעגל העבודה הקבוע שלהם. לא היה זה ענף כלכלי רגיל של הקיבוץ, וריווחיות - הס מלהזכיר. בינתיים, אולי בלי שהקיבוץ ירגיש בזה, הפך 'מגל' להיות מחלקה חשובה מאוד בפלסטופיל, מחלקה המייצרת כמה מהמוצרים הריווחיים במפעל: שקיות לחברת 'טראבנול' המשמשות פאוצ'ים (אריות) לאינפוזיות, "מוליכים" - שקיות המוליכות זרם חשמלי ומשמשות לאריות חלקי אלקטרוניקה ועוד.

בלי לדבר במספרים, ייצרנו השנה שבעה מיליון שקיות ל"טראבנול", מאות אלפי שקיות לחברות גדולות כמו מן דגים, "פלסאון", "פלסטרון גבת" ואחרים, חמישה מיליון שקיות מוליכים וכו'."

"תנו לי עשרה אנשים ונשנה את העולם"

וממשיך-ברצו:

"מספר העובדים - שנים עשר, נוסף ללאה ולי, הוא קטן מאוד ביחס למלאכה המרובה ש"מגל" ניצב בפניה. כדי להמחיש את הלחץ הגדול של ההזמנות, אומר לך רק, שבחמש השבתות האחרונות אני בא לעבוד ב"מגל" - אחת לא נספיק לייצר את מה שנדרש מאתנו. "מגל" זקוק היום לעובדים נוספים כמו אוויר לנשימה, אבל כנראה, שכמו שהצעירים לא נוהדים למפעלים - כך הוותיקים לא באים בהמוניהם - והלוואי שהיו באים! יש כאן עבודה לכל מי שרק יבוא! - עבודה יצרנית וריווחית ביותר!"

יש לנו מגוון של עשרות מוצרים, ומה שמונע היום מ"מגל" להרוויח הרבה יותר - זה המחסור בכוח אדם."

את רמי וברצו ראיין איתמר רוזן.

בשער, ינואר 1987

תגובה לתגובה

להלן תגובתי על מכתב התגובה של אלון ושחר. הנושא הפסקת עבודתי.

ציטוט: אנו מצרים על האופן שראובן בחר להציג את התמונה מנקודת מבטו הסובייקטיבית מעל דפי העיתון, מבלי לנסות ולהגיע לדיאלוג ופשרה אותה ניסינו למצוא. תשובתי:

בסיום פגישתנו האחרונה ביקשתם שבועיים לחשוב. אחרי שבועיים אמרתם שבשבוע הבא תהיה ישיבת הנהלה פעילה. עברו 3 שבועות. תשובתכם אחרי שלושת השבועות הייתה: המשך כרגיל לעוד חודש וחצי. היכן בדיוק נמצא הדיאלוג והניסיון להגיע לפשרה שניסיתם למצוא? **לא היה שום דיאלוג.** במקרה זה היו רק דילוגים משבועיים לשלושה שבועות ולחודש וחצי.

ציטוט: ההנהלה הפעילה עסקה רבות בתקופה האחרונה בנושא ניהול תחום המים בקיבוץ, תוך שהיא מנסה למצוא פתרון לשדרוג האופן בו אנחנו מנהלים את תחום המים שנים רבות לצד העברת הידע ותיעודו לצורך המשך תפעול רשת המים של הזרע עוד שנים רבות קדימה.

במסגרת החשיבה, שיתפנו את ראובן בהתלבטויות וביקשנו ממנו להתאזר בסבלנות ולעזור לנו למצוא פתרון ארוך טווח ונכון להזרע אשר יאפשר לנו לשמור ולהעביר את הידע שנצבר במערכת ואצלו, ויאפשר לנו במקביל לשנות את צורת ניהול תחום המים. השינוי של צורת הניהול תחום המים בנוי על ההתקדמות בהתקנת מדי המים אצל מרבית הצרכנים, והצורך להתחיל ולנהל את פחת המים בהזרע בצורה דקדקנית הרבה יותר מבעבר בעזרת הכלים החדשים שעומדים היום לרשותנו.

תשובתי:

ביום למחרת הודעתי על סיום עבודתי קיבלתי בקשה משחר לפגישה נוספת. בפגישה זו שחר ניסה לשכנע אותי להמשיך בעבודתי עוד חודש וחצי (עד שובו של אלון מחו"ל). בין שאר הדברים הוא אמר שמזה זמן יש דיונים על שינוי ניהול מערך המים. (ראה לעיל). הוא אמר שארז אומר ככה וגל אומר ככה, בקיצור יש המשך דיונים. אמרתי לו שאני שומע על מהלך כזה בפעם הראשונה. חשבתי בליבי שאולי מדובר על המים לחקלאות, ומאחר שאני לא שותף למהלך זה אין לי כל סיבה להמשיך עוד חודש וחצי. לסיכום: מי שאומר ששיתפנו את ראובן בהתלבטויות לשינוי מערך המים לצד העברת הידע, אינו אומר אמת, ולדעתי מנסה להכפיש אותי בפני הציבור. ☞

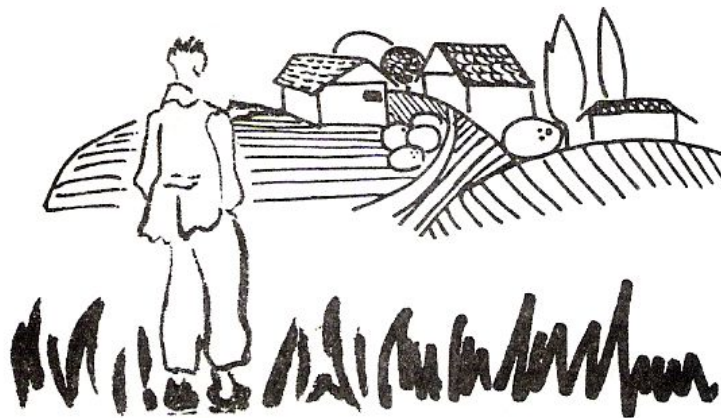
מה שכן נכון זה שהייתי שותף למבצע התקנת מודדי המים בדירות החברים, ושם תרמתי ככל יכולתי וידיעתי. בקטע זה לא היו ארז שאמר ככה וגל שאמר ככה אחר. ציטוט: ראובן כאמור, בחר להציב לנו אולטימטומים ודרישות ביחס להמשך עבודתו ולהיקף עבודתו, ולא לנסות ולהגיע יחד לפתרון מוסכם מתוך ראייה רחבה של צרכי הקיבוץ.

תשובתי:

נכון, ביקשתי תוספת למשכורת והצעתי מהלך להעברת הידע. אלון ושחר שמעו את בקשותיי ומשם נגזרו כל אותם שבועות שחכיתי לתשובה. במשך כל אותו זמן לא נאמר ולא נרמז על איזו שהיא הצעת פשרה מצידם. איך אפשר בצורה כזאת להגיע לפתרון מוסכם מתוך ראייה רחבה של צרכי הקיבוץ? גם לי יש צרכים והחברים הנכבדים לא עשו אפילו ניסיון אחד להתפשר.

ראובן שני

15 דצמבר 2015

מספר הטלפון החדש
של שחר שדמי – מנהל משאבי אנוש,
הינו: 0527950142

עד מתי ולאן נגיע?

יש להקים ועד עובדים כדי להגן על זכויות חברי הקיבוץ העובדים

הזדעזעתי לקרוא את מאמרו של ראובן בגיליון האחרון של "בשער". אינני בטוח מה מטריד אותי יותר – השתלשלות העניינים כפי שתוארו על ידי ראובן או, תגובת ההנהלה הפעילה (שחר ואלון), לטענותיו.

לאחר בירור עם חברים נוספים התברר לי שראובן אינו הנפגע היחיד בסיפור הזה של שינוי בהנהלת המסגרייה ובנהלי העבודה החדשים שם. חברים נוספים שעבודתם קשורה למסגרייה גם נפגעו בעוד שאחרים "זכו" למפתח בדרך זו או אחרת.

מה אני מסיק מאירועים אלה?

ראשית כל, בכל מה שקשור למשאבי אנוש נעשית לא מעט טעויות. החלפת המשמרות בניהול המסגרייה ושלוחותיה בהחלט במקום, אך היה צריך לקיים מפגש בין המנהל החדש לבין כל החברים והעובדים שעבודתם קשורה למסגרייה על מנת לדון בהסדרים החדשים שאולי נחוצים בענף. ללא תהליך הזה, נראה שמובילי התהליך נכנסו למבוי סתום שאנשים חכמים לא היו מתקרבים אליו.

מעבר לטעות זו אני מתרשם לאור מספר מקרים אחרים ברחבי הקיבוץ, שיש להנהלה מדיניות להרחיק את החברים/עובדים הוותיקים ממקומות העבודה ולהחליף אותם בצעירים יותר (עדיף בשכירים או בקבלני משנה צייתניים יותר!). הגיע הזמן לקיים דיון ציבורי בנושא זה.

תגובת ההנהלה מעלה מספר שאלות תמוהות כמו למשל, שוב לפי דברי ראובן, נושא מניעת גניבות ובטיחות: האם ראובן לא אדם אחראי הראוי לאימון המערכת? ומה קורה כאשר עובדי המסגרייה בעלי המפתחות הולכים להפסקת אוכל או לעבוד בשטח? שאלה נוספת הנוגעת לעבודתו של ראובן: מה יקרה כאשר ביום בהיר אחד יתפוצץ צינור מים ראשי (חוק מורפי!) בשעה ארבע לפנות בוקר כאשר באותו יום מנהל המסגרייה נמצא בחופש (הרי מגיע לו)? כמה מים יקרים ילכו לאיבוד עד שקבלן המשנה יגיע לתקן?

האם ראובן יכול "לזרוק את המפתחות" שלא ניתנו לו?

ו עוד שאלה העולה מתוך חילופי הדברים: האם לציבור החברים לא מגיעה הודעה על כך שרכז המשק (מנכ"ל העסקים), אחד מבעלי התפקידים המרכזיים בקיבוץ, יוצא לחופשה (ואין ספק שמגיע לו), לתקופה של יותר מחודש, ואולי יהיה גם רעיון טוב לספר לנו מי מחליף אותנו בנושאים החיוניים? היכן הדובר?

מה עושים כעת? לפי רוח תגובת הנהלה הפעילה בעיתון – להתעלם!! ✍️

אני מציע דרך אחרת:

להקים צוות בלתי תלוי המורכב מבעלי ניסיון אך ללא בעלי עניין ישיר, בנושא מוגדר זה שייפגשו עם כל עובדי המסגרייה ועם כל המסונפים אליה, בעבר ובזמן הנוכחי וינסו להגיע לעמק השווה, גם יחד עם ההנהלה.

מי יודע במידה שיצליחו במשימה, אולי ימשיכו גם לטפל במבנה ענף המים (שאף הוזכר בתגובת ההנהלה הפעילה בעיתון "בשער").

בתחילת הדרך הקיבוץ התאפיין בניהול משתף אך כיום השתנו פני הדברים ואני מקווה שלא נאמץ את שיטות הקפיטליזם החזירי הנהוגות ברחבי המדינה!

אם זה יהיה הכיוון העתידי, אני ממליץ בפני כל עובדי הקיבוץ – עובדי פנים (איזה ביטוי אומלל וחסר אנושיות!) ועובדי קהילה כאחד – **להקים ועד עובדים כדי להגן על זכויותיהם כ"עובדי קבלן"!**

התנהלות כזו הבאה לידי ביטוי בפרשה הנזכרת לעיל, אינה מעוררת אימוץ בהנהלת הקיבוץ בכלל!

בהצלחה לכולם

מוריס

הבהרות לקראת הצבעה בקלפי

בהמשך ל"דף לחבר" ולשיחת הקיבוץ מה- 15.12.15, בעניין בחירות למועצת הקהילה, ברצוני להבהיר לציבור החברים מספר דברים בעניני.

תהליך הגישור שאכן התקיים ביני לבין נציג הקיבוץ, והוועד המנהל, הסתיים חד צדדית על ידי אסף בר המזכיר.

קרן ההשתלמות העומדת לזכותי, שמורה ונמצאת בפיקוח מלא ובידיה הנאמנות של זיוה סלע.

אין כל קשר לענין הקרן ולפעילותי הציבורית ובמועצת הקהילה. אני מכהן כשנה במועצת הקהילה ועל פי התגובות והמשוב שלהם, אני זוכה מהציבור הרחב. אני ממלא תפקידי ביושר, נאמנות ותוך דאגה לחבר ומשאלותיו.

לאור זאת, אני מבקש מכולכם להתעלם לחלוטין מהמסר של הוועד המנהל ושל אסף בר, שהם מגמתיים ביותר, (להזכירכם את דרישתו של אוריאל גנוסר להפסיק את חברותי בהזורע, וזאת בשיחת קיבוץ), ולבחור בי להמשך כהונתי במועצה, באומץ, יושר ודאגה אמיתית וכנה לצרכי החבר והפרט בקיבוץ המשתנה..

סנקציות הן לא פתרון (בטח לא במקומותינו). רק הידברות וכבוד הדדי יביאו לפתרון, ולא לשכוח אף פעם, "רק אהבה תנצח". יהודה שקמה

מי מפחד ממס איזון ?

דובי זמר

אחרי שנתיים של שינוי נראה שאנחנו בדרך הנכונה :
פריזון העבודה של החברים גדל, התייעלנו במספר פעילויות מרכזיות, מרבית החברים נהנים
מזרם תקבולים גבוה בהרבה מאשר בעבר, והקהילה משקיעה בתשתיות חיוניות : כבישים
ומדרכות, מדי מים, כיבוי אש, שיפוץ מבנים ועוד. ולפנינו ההשקעות הגדולות בבינוי ותקשורת.
אנחנו נהנים ממערכת מעולה של שירותים ורווחה.
כל אורח לרגע יתפעל מחדר האוכל, הכלבו, המוזיאון, הבריכה, בתי הילדים, מועדון הח"צ,
האולם, בית שקמה, הנוי ומה לא, ויאמר בקנאה – אתם אולי לא יודעים – אבל אתם חיים ממש
בגן עדן!

ולמרות שפה ושם שיחות קיבוץ וחילופי דברים בשולחנות חדר האוכל משרים אווירת
"גיהנום", אני סבור שהזורע הוא בית וקהילה שטוב ונכון לחיות בה.

וכל זאת למה?

מה עושה את המקום הזה לאטרקטיבי?

מדוע רשימת המעוניינים להיקלט כאן ארוכה?

אין ספק שמסורת הזורע נשענת על מורשת דור המייסדים.
אבותינו, נפילים בפני עצמם, בנו כאן יצירה לתפארת, שתמציתה: העמדת המשאבים והיכולת
האישית לטובת הציבור, שיתוף, אחריות וערבות הדדית.
חיי היום יום לא היו קלים, אבל כל חבר ידע שכל צרכיו מסופקים, ועתידו מובטח גם אם ייקלע
למצוקה.

נכון, החיים היום נראים אחרת. כל אחד מאיתנו עושה גם לביתו, אך אנו לא מסתגרים בדי
אמותינו. על פי הוצאות הקהילה אנו חברת מופת.
תהליך השינוי שימר היטב רמה גבוהה של ערבות הדדית והקצאת משאבים לצרכי כלל הציבור.
ה"שכר הדיפרנציאלי" יצר מוטיבציה לשיפור ההתפרנסות, וזה מצוין.
מאידך גיסא, הוא יצר בעיה חדשה שלא ידענו בעבר: **פערי הכנסה בין החברים**.
כשנבנה תקציב הקהילה ע"י צוות השינוי, ניתן ביטוי נאות לצורך להקטנת הפער בין בעלי
הכנסות גבוהות לנמוכות:

תקציב הקהילה לשנת 2016 הוא 20,500,000 ₪
מזה 11,300,000 ₪ ממיסים בגין הכנסות החברים.
4,800,000 ₪ מס קהילה
4,800,000 ₪ מס איזון
1,700,000 ₪ מס פנימי

מס הקהילה הוא מס אחיד (950 ₪ לחודש לחבר).
זהו מס רגרסיבי, המכביד יותר על בעלי ההכנסות הנמוכות.
מס האיזון הוא מס פרוגרסיבי, המחושב על פי עקרון של מדרגות מס.
ככל שהכנסתך גבוהה יותר, כך מס האיזון שלך יגדל.
בשנת 2014 ו- 2015 (בהתאם לחוברת השינוי), מדרגת המס הגבוהה ביותר לצרכי מס איזון
הייתה 60%.

בשנת 2016 (בהתאם לחוברת השינוי), מדרגת המס הגבוהה ביותר תרד ל-50%.
מי שיהנה מהורדת מדרגת המס הגבוהה ל-50% הם בעלי ההכנסות הגבוהות בלבד. ☞

למהלך זה צפויות שתי תוצאות :

1. הגדלת הפער בין בעלי הכנסות הגבוהות לנמוכות.
2. אי הגדלת של תקציב הקהילה ב-1,000,000 ₪ לערך, בשל הורדת מדרגת מס האיזון הגבוהה מ-60% ל-50%.

זאת ועוד : הסכום של 1,700,000 ₪ מס פנימי לשנה יעלם תוך מספר שנים.
סכום זה מיועד לתשלום מס הכנסה .

בשנים הקרובות יש לנו מקור אחר לתשלום מס הכנסה (יתרות זכות שנצברו לטובתנו במס הכנסה. אלה כספים שנגבו כחוק והן משמשים אך ורק כמקדמה לתשלום מס עתידי...).

כלומר : אם אנו רוצים להיות זהירים בתכנון תקציב הקהילה לשנים הבאות, עלינו לקבל החלטה, בניגוד להבטחה מחוברת השינוי, ולא להקטין את תקרת מדרגת מס האיזון ל-50%, ולהשאיר אותה על 60%.

אנחנו רק שנתיים אחרי השינוי.

ישנן משימות שטרם סיימנו : הסדר הדיור וחלקנו בשכונה החדשה , הסדר הסיעוד חובות העבר, פרויקט תקשורת ועוד.

אני סבור שטובת הקהילה דורשת החלטה שאין מורידים מיסים, ולו רק מהסיבה שביום סגריר לא נצליח להעלותם מחדש.

בעיני עדיף להחזיר עודפים בקהילה (אם ייווצרו), כתוספת לחלוקת פירות הנכסים השנתית. אני יודע גם שומע: חברים רבים מייחלים להורדת מיסים, וגם בהנהלת הקיבוץ סבורים שנטל המס בהזרוע גבוה, והוא יניע חברים להעלים הכנסות מהקיבוץ.

אני מאמין שאנו לא צריכים לנהל את חיינו על פי מיעוט פורע חוק, אלא על פי מה שנכון לנו. ומה שנכון לנו היא קהילה סולידרית, שחבריה גאים בה, וכל אחד מהם יכול לסמוך עליה בעת צרה.

קהילה כזאת צריכה להיות משופעת במספיק משאבים כדי לקיים בהווה את החיים המשותפים שלנו, ולהבטיח את עתידנו כאן לשנים רבות.

לפיכך אני מציע להשאיר את שיעורי המס כפי שהם, לטובתנו ולטובת הבאים אחרינו.

דעה בנוגע לתוכנית לאיחוד הגנים של ועדת החינוך

לשנת תשע"ז

אם לסכם את כל המכתב הזה בקצרה:

שינוי במערכת חינוך לא יכול להעשות תחת לחץ ובחיפזון. אם לא מצליחים להגיע להסכמה בריאה בין מערכת החינוך להורים, ברירת המחדל צריכה להיות השארת המצב הקיים והמשך הדברות על השנים הבאות. אם האתגר בהשארת הקיים הוא תקציבי - המאמץ שלנו צריך להיות בהתמודדות עם הבעיה התקציבית, ללא אמתלות פדגוגיות.

הרקע להצעת האיחוד:

הרקע לעניין, בקצרה, הוא החלת חוק חינוך חובה החל מגיל 3. בהתאם לחוקי המדינה מערכת החינוך שלנו זכאית לשני תקני גנים, על שכבות הגיל 3-6 שעד היום נפרסו על פני שלושה גנים ועל כן ההצעה לבצע איחוד גנים. יש לציין כי גם היום יש שני תקנים, מהות השוני הוא כי גם גן רקפת צריך לעבוד החל משנה הבאה עם תקן ולכן יש שאלה האם לצמצם גן אחד או לרכוש תקן נוסף.

סיכום שלנו להמלצת ועדת חינוך:

1. איחוד גן חצב ושקד לגן אחד עם תקן, שיכיל בשנים הבאות (שנתיים) רק חברי קיבוץ וילדי מועצה שנמצאים כבר במערכת. בשנים שלאחר מכן יכיל רק חברי קיבוץ.
2. מספר ילדים רצוי פדגוגית בגן בוגר כ- 30 ילדים על מנת ליצור אינטרקציות חברתיות משמעותיות.
3. גן רקפת יקבל את התקן השני. מצב ילדים רצוי 20-25 ילדים.
4. שנה הבאה, מכיוון שמספר הילדים בגן הבוגר (כולל ילדי המועצה) גדול במיוחד, יפוצל המחזור שאמור לעלות לגן הבוגר לשניים כאשר חלק מהילדים ישארו שנה נוספת בגן רקפת ולא יעלו לגן הבוגר בעוד חבריהם האחרים כן. בגן רקפת נגיע למספר שיא של ילדים, כ- 25 ילדים שיורכב ממחזור וחצי.

על מנת לעשות סדר בדיון בנושא, חשוב לחלק אותו לשניים:

1. לאיזה מצב סופי אנחנו שואפים במערכת החינוך של קיבוץ הזורע? מחד - האם אנחנו מאמינים שקבוצות בנות 30+ ילדים הן אופטימליות עבור ילדנו? האם אנחנו חיים בשלום עם פיצולי שכבות גיל על בסיס אילוצי מקום בגנים בעתיד (בשכבת 2014 לבד ישנם 22 ילדים, גם שכבה זו עתידה להתפצל)? מאידך - האם אנחנו מוכנים לשלם את המחיר הכלכלי של קניית התקן לגן נוסף? אם כן, על מי הוא יחול? לעניות דעתנו - אלו לא שאלות להחלטה בוועדת חינוך, אלא שאלות להחלטת הקיבוץ וההורים.
2. בהנחה שהגענו להסכמה לגבי היעד שאליו אנחנו רוצים להגיע, מה הדרך הנכונה להגיע אליו? האם ב"זבנג וגמרנו", בחיתוך חד, מיידי (שנת הלימודים הקרובה), שמשמעותו - איחוד מיידי של הגנים שקד וחצב לגן של כ-30+ ילדים והשארה מאחור של כ-7 ילדים שאין להם מקום - בין השאר משום שהקיבוץ מארח במערכת החינוך שלו ילדי חוץ? או אולי בתהליך הדרגתי שרואה מראש את מספר הילדים בשכבה ומתכנן את התהליך כמה שנים קדימה (כפי שהדחיה באכיפת החוק אפשרה במקור), כך שיתאים לצרכים שהוגדרו בצמצום הנפגעים? ↵

לגבי הנקודה הראשונה:

ועדת חינוך ורכוזות החינוך משוכנעות באופן חד משמעי שגן עם 30 ילדים הוא עדיף פדגוגית על פני גן של 20. הטיעונים שנשמעו קשורים לגודל הקבוצות כשמתפצלים לפעילויות שונות, פיתוח כישורים חברתיים וכד'. איננו מומחים לחינוך, אך העמדה הזו לא מתיישבת עם מה שאנחנו מכירים שהיה נהוג בקיבוץ עד כה (טרם הגיעו האילוצים החיצוניים), לא מתיישבת עם העמדות הפופולריות המושמעות לרוב, ולא מתיישבת עם האינטואיציה שלנו. אף אחד מאיתנו לא שואף לקבוצות קטנות באופן קיצוני, אך גם אם נשמר יחס מטפלות זהה, קשה להאמין ששעת מפגש עם גננת אחת ו-30 ילדים, טובה יותר משעת מפגש עם 20 ילדים.

בכל אופן, יתכן שבדיון ענייני סביב השאלה הפדגוגית, ועדת חינוך תצליח לשכנע את ההורים. לכאורה - הלוואי והיינו משתכנעים, כך היינו יוצאים נשכרים מכל הכיוונים - חינוך יותר טוב וחיסכון של מאות אלפי שקלים. אלא שכגישה, לא נעשה שום ניסיון משמעותי "לשכנע" אותנו בכך. למעשה כל הדיון על הנושא הזה התפתח מניסיון של מערכת החינוך לשים את האופציה הזו בלבד (איחוד גנים) על השולחן, ללא הצגה משמעותית של חלופות, מתוך תפישה שועדת החינוך לא צריכה לקבל את ההסכמה של ההורים, או של כלל הקיבוץ לעניין (אמירה שחזרו עליה לא אחת). גם האלטרנטיבה שהוצגה לקניית תקן, נבנתה בעקבות דרישה שעלתה מההורים, אחרי שבמקור ועדת חינוך פסלה אותה על הסף.

כמי שנכחו בארבעה מפגשים שונים בנושא מול מערכת החינוך, אנחנו יכולים להגיד שהם, "בעדינות", לא עברו בהסכמה והרמוניה. בחלק מהקבוצות הוצגו אלטרנטיבות שבפועל שיסו את ההורים חברי הקיבוץ בהורים של ילדי החוץ. היתה התנגדות לא מבוטלת למהלך ולדרך שהוא מנוהל. הורגש שהמהלך הזה מנוהל בהתעלמות מופגנת מהגננות במערכת החינוך, שהאמון שלנו בהן, מהיותן נקודת המפגש העיקרית שלנו עם מערכת החינוך, גבוה מהאמון בועדת החינוך. ככל הנראה, המהלך הזה הוא בניגוד לדעתן המקצועית.

לסיכום - לגבי הסוגיה הראשונה, לגבי מה היעד שאנחנו רוצים להגיע אליו: התחושה שלנו היא שלא נעשה דיון רציני על הנושא עם הקיבוץ, אלא שנעשה ניסיון של הרגע האחרון לייצר פתרון שעומד באילוצי החוק. הוא נהגה במהרה, כאשר הרבה שאלות חשובות עוד נותרו ללא מענה. הוא הוצג תוך הדגשה ש"כלום עוד לא הוחלט", אך ללא הצגת אלטרנטיבה משמעותית - אין לזה משמעות. התוכנית הוצגה תחת לחץ והותירה אותנו קצת המומים. במיוחד כאשר הובהר שלא היתה שום כוונה להעלות את הנושא לדיון בקיבוץ, אלא אם לא תהיה ברירה כי אנחנו נעשה יותר מדי רעש, כי "זו סוגיה מקצועית בלבד" ואנחנו ההורים "מונעים מאגו הורי".

בהקשר הזה, חשוב לומר - הרבה מאיתנו, בעלי הילדים הצעירים במערכת החינוך, הצטרפנו לקיבוץ לא מזמן. חלק משמעותי מהסיבות להחליט להשתקע בקיבוץ הוא מערכת החינוך שהוא מציע, מה שמבחינתנו (בין עם מבורות או לא), קשור גם במספר הילדים בגן. שינוי כמו זה המתוכנן, אם יקודם בלי שנגיע קודם להסכמות, הוא כמו הפרה של הסכם לא מפורש בינינו לבין הקיבוץ. כולנו תקוה שלא נגיע לשם.

נקודה שניה: התהליך

גם תחת ההנחה שנשתכנע בהצדקה הפדגוגית (מה שעוד יכול לקרות בעתיד), יש דבר אחד שבכל מקרה לא נראה סביר. מערכת החינוך מתכננת להחיל את השינוי הזה באופן מיידי. אך מכיוון שישנם עדיין במערכת ילדי חוץ וישנה לכל הפחות דילמה מוסרית (אם לא חוקית) לגבי האפשרות שיוצאו מהמערכת כדי לפנות מקום לילדים שלנו (כי אחרת אין מקום בגן בוגר אחד לכולם), המערכת החליטה להשאיר שבעה (!) ילדים שנה נוספת ברקפת. ☞

כמי שיש להם ילדים בשתי שכבות הגיל - חצב ורקפת (וילדנו מרקפת מתוכנן להישאר), ההחלטה הזו נראית לנו לא סבירה בשום אופן. מדובר בגיל קריטי להתפתחות הילדים ורמת האתגרים בגן רקפת רחוקים מלהתאים לילדים בגיל הזה למשך שנתיים. במקום שיחוו "קבוצת שווים" בגילם וגדולים מהם בשנה, עם אתגרים חדשים אליהם יחשפו כ"קטנים" לשנה ואז כ"גדולים", כולל אתגרים חברתיים, תכנים מורכבים ופעילויות מאתגרות - הם יהיו שנה נוספת עם ילדים קטנים מהם בשנה (מאוד משמעותית בגיל הזה) ויצטרכו להסתפק בהבטחה שהתכנים בגן רקפת שנה הבאה "יותאמו לצרכיהם". זה עוד בלי להתחשב בניתוק שלהם מחבריהם לקבוצה איתם הם גדלו 3-4 שנים. זה גם בלי להתייחס לקריטריונים לפיהם מערכת החינוך בחרה את מי נכון להשאיר ואת מי להעביר. לא התייחסו בשום צורה לילד כאינדיבידואל, לא החליטו על סמך שום קריטריון התפתחותי, אלא חתכו לפי תאריך.

לעניות דעתנו - מדובר בעוול לילדים. כמו כן, לנהל את התהליך ללא הסכמת ההורים זה, בעדינות, לא האינטראקציה שהיינו מצפים לה עם מערכת החינוך שלנו. גם אם יוחלט באיזשהו שלב שנכון להוציא לפועל את איחוד הגנים המוצע. לכל הפחות צריך לשים על השולחן את האופציה לא לעשות אותו באופן מיידי, אלא לדחות אותו כך שניתן יהיה להתכונן אליו ולצמצם נפגעים.

בכל מקרה, אם נדרש בסופו של דבר להשאיר ילדים בגן רקפת משיקולי מקום ומבחינה מוסרית ו/או חוקית איננו רוצים להוציא את ילדי החוץ מהמערכת לחלוטין, בהזדמנות זו אנחנו רוצים לשים על השולחן את האופציה להשאיר דווקא את ילדי החוץ שנה ברקפת. החובה הראשונית של מערכת החינוך של קיבוץ הזורע - היא לילדי קיבוץ הזורע. את זה חשוב לזכור גם כאשר מוכנים לעשות הקרבות כדי לא לפגוע בילדי החוץ. אם יש דילמה בין ילד חוץ בוגר יותר לילד קיבוץ צעיר יותר לגבי העליה לגן חצב/שקד המאוחד - נכון יותר לתת את החינוך המיטבי לילד הקיבוץ. המערכת היא שלנו, אנחנו משלמים עליה הרבה מאוד כסף ומשקיעים בה הרבה אנרגיה. מן הראוי שתשרת אותנו בראש ובראשונה.

לסיכום, אנחנו מביעים בזאת את התנגדותנו ליישום תוכנית איחוד הגנים של ועדת חינוך בשנת 2016-2017. באם ההצעה תעלה להצבעה במועצת קהילה או בשיחת קיבוץ, אנחנו מבקשים התייחסות יותר מעמיקה לאפשרות לקנות תקן, כולל למשל:

1. השוואה למצב העלויות הנוכחי (לא רק בין קניית תקן לאיחוד הגנים) - כדי להבהיר מה הפער.
2. העלויות נפרדות לכל גן לעומת תשלומי ההורים הנוכחיים. כדי להבין מי בדיוק מכסה על הוצאות של מי ובכמה.
3. סטאטוס סבסוד הקיבוץ הנוכחי.
4. עלות המושתת על מערכת החינוך מילדי החוץ אל מול ההכנסה המגיעה מהם.
5. מגבלות הגביה מילדי חוץ (לפי הבנתנו, יתכן וכרגע הם אינם משלמים את עלות החינוך האמיתי ומסובסדים ע"י הקיבוץ).

כל אלו במטרה לבחון את האפשרות להגיע לחלוקת עלויות שתהיה מקובלת על כולם בין הסבסוד של החינוך ע"י הקיבוץ, תשלומי הורים חברי קיבוץ ותשלומי הורים של ילדי החוץ.

בכבוד רב,
דני ונעה אלבוחר
גילוי נאות: הורים לאריאל בחצב, אילון ברקפת ואיילת באפרוח.

דלת פתוחה

לציבור ההורים והחברים שלום,

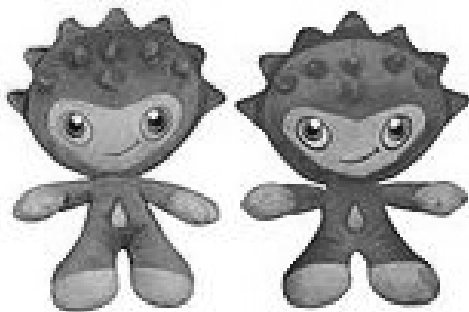
לאור מספר פניות אלינו בנושא השינוי הצפוי במערכת החינוך בשנה הבאה בגנים, והשאלות שעלו, ראינו לנכון לקיים מפגשים עם כל המעוניין להבין את התהליך, לשאול את השאלות ולקבל תשובות מוסמכות.

המפגשים יתקיימו ביום שישי 18.12.2015

נשב במשרד של החינוך משעה 8:00 עד 11:00.

כל מי שמעוניין מוזמן לבוא ולפגוש אותנו.

אנחנו מחכות לכם.

בברכה
סנדרה, מרב, אורית

עידכון מצעירינו בשטח

מתחר'ים

שלומי כהן:

עם סיום לימודיו בבית ספר מגידו, עבד בחינוך במרחבים. בצבא, שובץ לחיל חימוש, עבר קורס מסגרות והוצב לבא"פ באליקים בתפקיד זה. ביום העצמאות האחרון שלומי זכה להיות חייל מצטיין באגף בו שרת וקיבל על כך תעודת הצטיינות בטקס בבסיס. שלומי התחיל לעבוד במדגה.

אורטל פריס

לאחר סיום הלימודים במגידו, יצא אורטל לשנת שרות בקבוץ סמר שם היה פעיל בתחום החינוך, עבד בתמרים וברפת ומצא עניין רב בעיסוקיו. את הצבא התחיל בגיוס לגדוד 50 בנח"ל. בהמשך השרות נפגע קשה בגבו ונאלץ לוותר על המשך שירותו כלוחם אך נשאר בנח"ל. עבר לתחום ההדרכה באנדרטת הנח"ל ושם המשיך את מה שהתחיל בסמר, העיסוק בחינוך. הדריך ותפעל את האתר וכל הקשור בהעברת מורשת הנח"ל. עם שחרורו מהצבא, אורטל נכנס לעבוד במרחבים ומוצא עניין רב בתחום החינוך ואפילו מהרהר בלימודי המשך בתחום. מנגן בסקספון ועוסק במוזיקה במסגרות והרכבים שונים, אירועים, פאבים ומועדונים.

סתיו לוי צרביץ

בסיום לימודיה בתיכון מגידו התנדבה סתיו לשנת שרות לאומי ב"נווה-אייל", ליד בוסתן הגליל - פנימייה לנוער מאותגר. עם סיום שנת השרות התגייסה לצבא וסיימה בהצלחה קורס משקיות ת"ש. סתיו שרתה בחטמ"ר 300 (בגבול לבנון), כמש"קית ת"ש (תנאי שירות) של חיילי המפקדה ופלוגת חיל הקשר. במהלך שירותה קיבלה סתיו אות הצטיינות בטקס מרגש במעמד וע"י קצין שלישות פיקוד צפון. סתיו נבחרה לקבל אות הצטיינות, כאחת מתוך 30 חיילים וקצינים במערך משא"ן (משאבי אנוש) בפיקוד צפון. סתיו סיימה את שירותה בצבא, חזרה להזורע והיא תעבוד בשושנות המים.

לארה קובלסקי

לארה הגיעה לישראל דרך הסוכנות ישירות לקבוץ מעגן מיכאל שם היתה 5 חודשים. להזורע הגיעה כחיילת מאומצת והתקבלה בשמחה ע"י משה וזהבה כהן. בקיץ 2013 גוייסה ושובצה כלוחמת ביחידת חילוץ והצלה. לקראת סוף שירותה היתה משקית מודיעין ופקידה פלוגתית בסוף אוקטובר שוחררה וכעת רואים אותה בשבילי הקבוץ. כאמור, בת משפחה אצל משה וזהבה הגאים שגם להם יש בת סוף סוף.

לארה נמצאת במעמד של חיילת מאומצת ולדבריה, מרגישה טוב מאד בהזורע.

מתאייס

עמרי רז

עמרי סיים השנה את לימודיו במגידו.
לפני גיוסו לצבא הענף הקבוע שבו עבד היה המדגה.
זכינו לראות את עמרי באירועי התרבות בקבוץ מאחורי שולחן הגברה תאורה יחד עם חבריו המתנדבים תחת הנחייתו של טיבי.
לפני כחודש עמרי התגייס לצה"ל להנדסה קרבית.

עדן שמע

עדן עבד במדגה לאחר שסיים את לימודיו בתיכון, והלך בדיוק בדרכו של אילן, אביו, ז"ל...
הוא התגייס בסוף נובמבר להנדסה קרבית (גם אילן שרת בהנדסה קרבית...).

מתנדפי שנת שרות

יעל טוט

נמצאת בהוד השרון כ-ש"ש "בעמותת עמיחי" – מרכז למבוגרים וילדים עם צרכים מיוחדים.
תפקידה לעבוד בדירה של שש חוסות בדיור מוגן מהצהריים עד הערב.
ולפעמים בנוסף היא עובדת במרכז יום של העמותה.
מאוד מרוצה עד כה!

הלי בש מרץ

נמצאת בקומונה בפרדס חנה
ועובדת בכלביית "שילובים" - אילוף כלבים וטיפול בבעלי צרכים מיוחדים בעזרת כלבים.

בר אלקבץ

מתנדבת לשנת שרות בפנימית "הבית והילד" בכפר יחזקאל
בר משמשת כמדריכה, היא מעבירה פעולות ליווי לילדים.
בפנימייה ישנם כ- 100 ילדים בגילאים 8-18, הבאים מבתי קשי יום – נערים בסיכון.
יחד איתה, יש עוד כ 15 שינ"שיניים, החיים יחד בקומונה. במהלך השנה הקומונה מעבירה פעילויות, ערבים וחגים שמעשירים את חיי התרבות בפנימייה.

*לשני המתאייסים הטריים, ולמתנדפי שנת השירות אנחנו מאחלים הרבה
הצלחה, וצטייה ברוכה, מאתגרת ואוציאה.
ולמתחריים, נאחז היקללות מהירה בחיי האזרחות והרצאה טובה
בהלוצ.*

*דוד בר און
המט וצדת הצעירים*

מועדון אמצ'ע הדרכ יוצא לטיול בערים בדרום

ביום א' 12.1.16

נצא ל-3 ערים בדרום: יבנה, אשדוד, אקלון

מדריך: דני אשכרי

ככל אחת מהערים נסייר ונבקר באתרים שווה לראותם
וללמוד עליהם.

לצערנו לא הצלחנו במאמצנו להכיל את ביקור בנמל אשדוד
באותו יום, כי היה מי שהקדים אותנו בהלמנה.
מתברר שט 6 שבועות לפני המועד המבוקש, זה לא מספיק.
נשתדל להאיץ לפט בהלמנות אחרת.

- * אוכל ומסקה לכל היום, מהתרחיף האישי, כמו תמיד.
- * ארוחת בוקר נאכל בדרכי, במקום מתאים.
- * ארוחת צהריים נאכל באן-לאומי באקלון.

* יציאה 7:00 חלצה עם חשכה

* לתשלום - 60 ש"ח למשתתף

* ההרשמה תתלה ביום ה' 7.1.16

* נפרסם שנית את הדף הלה קרוב למועד הטיול

* כמו תמיד, בחורף, הטיול מותנה במלך האוויר
נקווה לטוב

בהרכה לטיול מצניין ומוצלח
צודדה